

[Jens Thomsen.]

Landbruget, og det er ganske urimeligt, at Landbruget gratis skal overlade Valutaattester til en saadan Produktion, hvortil der anvendes Raastoffer, der i deres naturlige Form er ganske uanvendelige til Menneskeføde. Dette er i høj Grad Tilfældet med de store Mængder af Hvalolie eller Tran, der anvendes til Margarine. Det paastaas ogsaa, at det tekniske Fedt, der udvindes af selvdøde Dyr, bliver anvendeligt til Menneskeføde, naar det hærdes paa samme Maade som Hvalolie. Enhver maa kunne forstaa, at Landbrugets forædlede, sundhedsgivende Produkter aldrig kan komme til at konkurrere med saadanne Kunstprodukter i prismæssig Henseende, og saafremt man ikke vil overlade alle de Valutaattester, der kan udstedes paa Grundlag af Smørekporten, til Landbruget, vil jeg indstændigt henstille til Regeringen, at denne Industri henvises til at købe sine Valutaattester hos Mejeribruget.

Det er ganske urimeligt, at Olieindustrien skal have saadanne Arbejdsvilkaar, at den foruden at give gode Lønninger til Arbejdere og Funktionærer kan indtjene mellem 40 og 50 pCt. af den samlede Aktiekapital hvert Aar. Disse Indtjeningsmuligheder viser, at den kunde give en god Pris for Valutaattesterne uden at fordyre Margarinene for Forbrugerne; men det er nødvendigt, at vi paa en eller anden Maade faar en Begrænsning af denne Margarineproduktion, for ellers vil uvægerligt et stort Forbrug overflyttes fra Smør til Margarine og derved gøre det foreliggende Lovforslags Bestemmelser delvis illusoriske.

I sin Forelæggelsestale udtalte Landbrugsministeren, at Lovforslaget fremsættes med Tilslutning af de danske Mejeriforeningers Fællesorganisation. For at vurdere Betydningen af denne Udtalelse vil jeg gerne rette nogle bestemte Spørgsmaal til den højtærede Minister. For det første: Betyder Mejeribrugets Tilslutning til det forelagte Lovforslag, at der tages Medansvar for Forslagets Tilstrækkelighed, eller betyder Erklæringen, at Mejeribruget hellere vil have det, Ministeren kan gaa med til, end slet ingenting? Jeg formoder, at Ministerens Udtalelser om Mejeribrugets Tilslutning støtter sig til Udtalelser fra Proprietær Overgaard, og jeg vil da spørge den højtærede Minister, om Hr. Overgaard ikke har meddelt, at han ingen Kompetence har til at give Tilslutning paa Fællesorganisationens Repræsentantskabs Vegne, forinden han gav sin egen personlige Til-

slutning. Endvidere vil jeg gerne spørge Ministeren, om Hr. Overgaards Tilslutning ikke er fremtvunget ved, at Ministeren har gjort Forslagets Fremsættelse afhængig af Hr. Overgaards Tilslutning. Hvis Tilslutningen er fremtvunget paa denne Maade, kan der ikke lægges større Betydning i den, end at Hr. Overgaard hellere vilde have de Foranstaltninger gennemført, som Ministeren vil gaa med til, end ingenting at faa ud af de førte Forhandlinger, og i saa Tilfælde har Tilslutningen jo kun lille Betydning.

Paa Fællesorganisationens Repræsentantskabsmøde i København den 26. April var der ikke en eneste Repræsentant, der vilde have Medansvar for Tilstrækkeligheden af det af Landbrugsministeren skitserede Forslag. Bestyrelsen fik Bemyndigelse til at forhandle med Landbrugsministeren for at gennemføre de flest mulige Forbedringer, men den fik ingen Bemyndigelse til at tage Medansvar for Tilstrækkeligheden af Forslagets Virkninger, fordi alle var klar over, at der ikke kunde regnes med Ministerens Medvirken til et virkelig tilfredsstillende Forslag, da han paa dette Tidspunkt allerede havde afvist det yderst beskedne Forslag, som Mejeribruget havde fremsendt.

Landbruget møder ikke som en Tigger, der beder om en Almisse, men det møder som ærlige Arbejdere, der udfører et samfunds nødvendigt Arbejde og kræver en beskedent Løn, og dersom Regeringen og Regeringspartierne ikke vil efterkomme disse beskedne Krav, vil det gaa ud over hele Samfundet. Skal Landbruget stadig arbejde uden Løn, kan Produktionens høje Standard ikke opretholdes, og for at vise Betydningen deraf skal jeg blot nævne den ene Kendsgerning, at dansk Smør i 1934 opnaede en Gennemsnitspris af 60 Øre mere pr. kg, end vore Konkurrenter, Australien og New Zealand, opnaede paa det engelske Marked. Denne Overpris hjembragte ca. 74 Mill. Kr. i fremmed Valuta til den danske Fælleshusholdning, men til Trods derfor var Smørnoteringen i dette Aar saa langt nede som paa 1 Kr. 20 Øre. Dette viser med al mulig Tydelighed, at Landbruget udførte et godt Arbejde, men at det har urimelig daarlige Arbejdsvilkaar. Hvis Landbruget svækkes saa meget, at det ikke kan opnaa de sædvanlige Overpriser paa Smør og de andre Landbrugsprodukter i Udlandet, vil dette sive ikke blot til Landbruget, men til hele det danske Samfund, og derfor er det nødvendigt, at de ansvarlige nu indser deres